

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/157/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617201875
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617201875.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: S. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. Z., o zaplatenie 1.902,68 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5Csp/23/2017-74 zo dňa 13.03.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol, žalovanému voči žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd podanú žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa domáhal žalovaného nároku právnym dôvodom úhrady debetného zostatku (nepovoleného prečerpania účtu), vrátane prislúchajúceho úroku. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal dôvodnosť svojho nároku. Podaná žaloba síce spĺňala náležitosti v zmysle ustanovenia § 132 Civilného sporového poriadku, zo žaloby bolo zrejmé, čoho sa týka, čo sa ňou sleduje a čoho sa žalobca domáha. Skutkové tvrdenia žalobcu, uvedené v žalobe, boli nedostatočné pre vyvodenie dôvodnosti právneho nároku žalobcu. Splnenie povinnosti tvrdenia a povinnosti dôkaznej nemožno vynucovať. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 04.05.2010 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu, používanie platobnej karty, poskytovanie služieb elektronického bankovníctva a špecifikácia služby SMS notifikácia. Pri uzatvorení zmluvy strany nedohodli poskytnutie úveru formou povoleného prečerpania. Z predložených listinných dôkazov nevyplýva nárok na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 1.902,68 eur. Podľa výpisu z účtu žalovaného za mesiac február 2017 na účte boli vykonané transakcie: 01.02.2017 mesačný poplatok za kartu MasterCard v sume - 1,50 eur, 13.02.2017 zrušenie súhlasu s inkasom v sume - 1,50 eur, 13.02.2017 zrušenie súhlasu s inkasom v sume - 1,50 eur, 14.02.2017 storno mesačný poplatok PK + 1,50 eur, 23.02.2017 úroky v sume - 26,54 eur, 23.02.2017 prevedenie dlhu klienta v sume + 1.902,68 eur, 23.02.2017 splátka úveru - 26,54 eur, 24.02.2017 060281 ZAC/232/2 + 26,54 eur. Žalobca si nesplnil povinnosť tvrdenia a povinnosť dokazovania, keď riadne neuviedol, kedy a akým spôsobom sa žalovaný dostal do záporného zostatku na osobnom účte, t. j. netvrdil a nepreukázal, aké kreditné a debetné obraty boli na účte vykonané. Žalobca, okrem toho, že si v konaní nesplnil povinnosť tvrdenia vo vzťahu k žalovanej sume, ktorú nešpecifikoval, nepreukázal ani zmluvné dojednanie účastníkov o povinnosti žalovaného platiť poplatky, ktoré jej boli záúčtované na ľarchu bežného účtu a ich výšku. Sadzobník poplatkov, na ktorý odkazuje zmluva, nepredstavuje zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy o povinnosti platiť poplatky žalovaným. Medzi žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, nakoľko zmluva, ktorá bola medzi nimi uzavretá, bola zmluvou medzi dodávateľom a spotrebiteľom, keďže žalobca konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal

v rámci predmetu podnikateľskej činnosti. Od spotrebiteľa nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve. Žalobca si taktiež nesplnil povinnosť tvrdenia vo vzťahu k úrokom, ktoré boli zaúčtované na ľarchu účtu žalovaného, keďže neuviedol, z akej sumy, za aké obdobie a v akej sadzbe boli účtované. Žalobca nepreukázal zmluvné dojednanie o povinnosti žalovaného platiť úroky, pričom sadzobník poplatkov nemôže nahrádzať dojednanie účastníkov zmluvy. Navyše, úrok predstavuje odplatu (cenu) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky, pričom žalobca nepreukázal, že žalovanému peňažné prostriedky poskytol a z výpisu, ktorý predložil ako dôkaz, bolo preukázané, že v období od 01.02.2017 do 28.02.2017 len zúčtoval na ľarchu jeho účtu poplatky a úroky. Keďže žalobca nepreukázal dôvodnosť hlavného záväzku, nebolo mu možné priznať ani uplatnený úrok. O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalovaný mal v spore plný úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania. Žalovaný si ich neuplatnil, z obsahu spisu mu trovy nevyplývajú, preto mu súd nárok náhradu trov konania nepriznal.

3. Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca má za to, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, tak ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie/opravu v zmysle § 129 ods. 1 CSP. Súd však žalobcu na doplnenie žaloby nevyzval. Napriek tomu vo veci meritórne rozhodol, pričom uvedený postup je procesne vadný a žalobcovi ním bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv. Keďže súd prvého stupňa rozhodol o nezrozumiteľnom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti návrhu na začatie konania žalobcom uplatňovaných nárokov, hoci bol k takejto činnosti povinný, súd takýmto postupom, ktorý predchádzal vydaniu rozsudku, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Ide o vady konania vymedzené v § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, ktoré sú porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces. V uvedenom žalobca poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/33/2017-53 zo dňa 27.06.2017, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/262/2017 zo dňa 18.01.2018. K možnosti doplniť dokazovanie v odvolacom konaní žalobca poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/25/2017-114 zo dňa 20.02.2018. Vzhľadom na uvedené žalobca dopĺňa argumentáciu nasledovne: Účastníci uzavreli dňa 10.03.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte ako zmluvu uzatvorenú na diaľku - cez internetbanking, ktorou zriadil žalobca pre žalovaného limit povoleného prečerpania vo výške 1.500,- eur s úrokovou sadzbou variabilnou vo výške 19,9 %. Na základe žiadosti žalovaného sa uvedený limit mohol meniť. Výška aktuálneho limitu je uvedená vo výpise z účtu. Na základe zmluvy a VOP banka rozlišuje povolený debet (povolené prečerpanie) a nepovolený debet. Žalovaný mal poskytnutú službu povolené prečerpanie na účte s úrokom 19,9 % ročne, ktoré sa riadilo okrem zmluvy aj VOP, časť 8 účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní. Povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby až do výšky poskytnutého limitu. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie v lehote určenej bankou, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní. Žalovaný prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, čím porušoval zmluvu tým, že sa dostal do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania. Na základe uvedeného žalobca pristúpil k postupu v zmysle čl. 8.9. VOP a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0,- eur dňa 16.02.2017, ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0,- eur sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. a bod 3.12. VOP účinných ku dňu zníženia limitu na 0,- eur. Žalovaná suma 1.902,68 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Účet klienta je možné zatvoriť, len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto banka pred zatvorením účtu robí internú účtovnú transakciu, ktorou debetný zostatok na účte klienta prevedie na vnútorný účet banky - táto transakcia má spravidla popis „bezhotovostný prevod - prevedenie dlhu klienta“. Ide o internú transakciu banky. Žalobca doručil prehľad všetkých transakcií na účte žalovaného od jeho otvorenia až po jeho zatvorenie. Prehľad jednotlivých účtovných operácií pripája. Pokiaľ ide o poplatky, tieto sú účtované na základe čl. VI. ods. 4 zmluvy o účte, v zmysle ktorého je banka za poskytovanie produktov/služieb oprávnená zúčtovať si poplatky podľa sadzobníka poplatkov banky. Výška poplatkov je uvedená v sadzobníku poplatkov. Okrem toho v zmysle bodu 3.12. VOP s nepovoleným prečerpaním, upomienkou a výzvou na jeho vyrovnanie je spojená povinnosť zaplatiť poplatok. Pokiaľ ide o úroky,

sadzba úroku 19,9 % ročne je platná počas trvania povoleného prečerpania a vyplýva zo zmluvy o povolenom prečerpaní. Sadzba úroku 28 % ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP bod 3.12. v spojení s výveskou úrokových sadzieb. Žalobca má za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a ich prístupnosťou v pobočkách banky je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Čo sa týka povinnosti podľa § 18 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, nedodržanie tejto povinnosti zákon nesankcionuje bezúročnosťou prekročenia. Žalobca žiada odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu a zároveň mu priznal náhradu trov konania.

4. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania žalobcu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 C. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 C. s. p. rozsudok okresného súdu zrušil v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. a) C. s. p. s poukazom na ust. § 380 ods. 2 C. s. p. a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Odvolací súd je povinný ex offico prihliadnuť na vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania.

7. Odvolací súd pri odvolacom prieskume veci zistil, že neboli splnené procesné podmienky, aby súd o veci mohol konať a rozhodnúť. Aby súd mohol pristúpiť k meritórnemu prejednaniu veci, musí byť splnená podmienka riadnej žaloby.

8. Náležitosti žaloby upravuje ust. § 132 C. s. p.

9. V zmysle ust. § 132 ods. 1 C. s. p., v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

10. Okrem iných náležitostí, ktorých splnenie v danom prípade nie je sporné, žalobca je povinný uviesť v žalobe rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa uplatneného nároku, t. j. vymedziť skutok, ktorý má byť predmetom konania. Rozhodujúcimi skutočnosťami sa rozumejú údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť a ktoré v prípade, že budú preukázané, umožňujú žalobe vyhovieť. Skutkové vymedzenie nároku je spolu so žalobným petitom osobitne významné, pretože určuje predmet konania a neumožňuje súdu priznať žalobcovi plnenie na základe iného skutkového základu. Kým účastníci v žalobe nie sú povinní uviesť právnu kvalifikáciu, musia uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby nárok mohol právne kvalifikovať. Ak žaloba neobsahuje dostatočné skutkové odôvodnenie, ide o vadu žaloby a je povinnosťou súdu pokúsiť sa postupom ust. § 129 ods. 1 C. s. p. o jej opravu alebo doplnenie. Súd je preto povinný podľa ust. § 129 ods. 1, 2 C. s. p. poučiť stranu sporu o nedostatkoch žaloby s uvedením lehoty a spôsobu, ako má uvedené nedostatky odstrániť. Ak v stanovenej lehote strana sporu nedostatky žaloby odstráni, žaloba sa považuje od začiatku za perfektnú a súd môže pristúpiť k meritórnemu prejednaniu veci. Ak však k odstráneniu väd žaloby nedôjde a žaloba buď pre nečinnosť žalobcu alebo pre jeho chybný postup má naďalej také nedostatky, ktoré súdu bránia vec meritórne prejednať a rozhodnúť (nedostatok skutkových tvrdení z hľadiska ich dôležitosti pre určenie predmetu konania je nepochybne takým nedostatkom, pre ktorý súd nemôže vec prejednať a rozhodnúť), je povinnosťou súdu takéto podanie odmietnuť.

11. Je potrebné pri povinnosti uviesť skutkové okolnosti veci rozlišovať dva typy skutočností, ktoré musí účastník tvrdiť, aby bol v spore úspešný. Účastník musí pre perfektnosť žaloby uviesť tzv. základné skutočnosti, ktoré musí mať súd k dispozícii, aby mohol posúdiť, o čom a na akom podklade má rozhodnúť. Ide o skutočnosti, ktoré slúžia k individualizácii, nezameniteľnosti nároku. Tieto skutočnosti musia byť vymedzené v takom rozsahu, aby umožnili jednoznačnú individualizáciu nároku. Ak žaloba takéto skutočnosti neobsahuje, je namieste postupovať podľa § 129 ods. 1, 2 C. s. p.

12. Základné skutočnosti je potrebné odlišiť od skutočností, ktoré sú pre rozhodnutie určujúce. Ide o skutočnosti, ktoré nie sú nutné k identifikácii nároku, ale ich uvedenie ovplyvňuje výsledok sporu. Pri ich absencii neprichádza do úvahy odmietnutie, ale naopak, zamietnutie žaloby.

13. V danom prípade však možno konštatovať, že žaloba podaná žalobcom má také vady čo do nedostatočného uvedenia základných skutkových okolností veci, pre ktoré súd vec nemohol meritórne prejednať a rozhodnúť, ale zakladalo to povinnosť súdu postupovať postupom v zmysle ust. § 129 ods. 1, 2 C. s. p., teda vyzvať žalobcu kvalifikovaným spôsobom na odstránenie väd žaloby. Tým, že okresný súd napriek nedostatku žaloby vec prejednal a rozhodol, jeho konanie je postihnuté vadou, na ktorú odvolací súd musel prihliadnuť ex offa a ktorá sa týka nedostatku procesnej podmienky konania. Nemožno súhlasiť s konštatovaním súdu prvej inštancie v odseku 21 odôvodnenia jeho rozsudku, že podaná žaloba síce spĺňala náležitosti v zmysle ust. § 132 C. s. p., skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe však boli nedostatočné pre vyvodenie dôvodnosti právneho nároku žalobcu. Podľa názoru odvolacieho súdu obsah žaloby úplne znemožnil súdu akokoľvek preskúmať požadovaný nárok, pretože tento bol prezentovaný len na základe vyčíslenia dlžnej sumy a sadzby úroku. V ostatných častiach žalobca odkázal na pripojené výpisy z účtov a ďalšie listiny. Z uvedených dôvodov odvolací súd musel pristúpiť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a jeho vráteniu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie v podanom opravnom prostriedku - odvolaní žalobca doplnil skutkové tvrdenia ohľadom uplatneného nároku. Uvedené doplnenie skutkových okolností, ktoré predstavuje prostriedok procesného útoku by, nebyť väd konania týkajúcich sa procesných podmienok, predstavovalo novoty v odvolacom konaní a v zásade by bolo neprípustné. Z dôvodu, že v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie však neboli splnené procesné podmienky - nebola tu existencia riadneho návrhu - žaloby, o ktorom by súd mohol konať a rozhodnúť, je potrebné prihliadnuť na doplnenie skutkového stavu uskutočneného žalobcom v odvolacom konaní. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude preto opätovne vec prejednať a rozhodnúť s ohľadom na doplnenie skutkových tvrdení doplnených v odvolaní (ktoré boli ako odvolanie zároveň doručené aj protistrane). Zároveň bude povinnosťou súdu prvej inštancie zaoberať sa predloženými listinnými dôkazmi. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne opätovne o trovách prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)